

je prisiljena obnašati se v Afriki in Aziji kot katoliška država. — Nemški oficirji slujejo kot najhujši mučitelji vojakov in ti se včasih maščujejo kakor morejo; nedavno je pri vojaških vajah nekdo izmed vojaštva ustrelil princa Berthama, da se je takoj raz konja mrtev zvrnil. — V Ameriki so Chilenci zmagali povsod in Peruvijance in Bolivijance posilili v mir. — Kitajci delajo vedno večjih priprav za boj proti Rusiji.

Za poduk in kratek čas.

Zakaj pes črti mačko, a mačka miš?

V starodavnem času, ki ga nikdo ne pomni, so psi imeli posebno pravico; danes se o njej le pripoveduje. Karkoli namreč je padlo z mize, to je bilo njihovo. Ko bi ti vprav cela pečenka padla pod mizo, moral bi jo bil pustiti domačemu psuvi, da se z njo omasti. Psi so toto „pravico“ imeli celo zapisano na kosu oslovske kože, ki je bila shranjena pri „pesjem kralju“. Ker pa svet večkrat „pravico“ z nogami tepta, je „pesji kralj“ namenil temu na pot stopiti; sklenil je preimenovalno pismo nekam spraviti, a ni vedel kam. V ta namen se posvetuje z domačo tovarišico, z mačko, ki jo je poznava kot bistroumno in prebrisano žival. Mačka mu obljubi pomoč; „kralju“ bilo je zelo po volji. Da se „kralju“ težki kamen skrbi odvali od srca ter da se dragocenost ohrani na varnem torišči: vzame mačka „listino“ pak jo odnese na diljnico v kot pod nekšno „staro kramo“, misleč, da bo tukaj najskrivnejši in najvarnejši kraj. —

Kos oslovske kože z napisano pesjo „pravico“ bil je dolgo časa pri miru; kje je „pismo“ spravljeno, tega razven „kralja“ in njegove tovarišice ni vedel nikdo. Pripeti se pa, da so drobno miško njene mlade nožice prinesle do dotičnega prostora. Nesreča je hotela, da majhena živalica obstoji ravno na koži. Miš voha in voha, a ne gane se z mesta; kmalo poskusi na koži brusiti svoje itak ostre zobe, vsled česar se je trgalo košček za koščekom. Sčasoma miška odbeži, a dobro si zapomni torišče s kožo; ta prostor je obiskovala večkrat, dokler je bilo kaj griziti.

Nekega dne pride cotavo ščene pred svojega „kralja“ s tožbo, koliko palic je sirota moralo prestati, ker je povžilo komadič mesa, ki je bilo padlo z mize. Pesji „kralj“ zahteva listino od mačke, da na podlagi starodavne pravice kaznuje krivičnika. Prijazna mačka jo odmeri na dilje, da prinese „pismo“. Ali oh! kaj opazi žalostna? Ni več listine, marveč same mrvice od zgrizene kože! — Sirotica otožno zamijavče vsled tolike nesreče, pa se tudi takoj spomni, da to mora biti le mišje delo. Od straha, kaj bo sedaj, malo da ni omedlela. Saj se je tudi imela zakaj bojati. Ko je prišla pred kralja pa mu naznanila nesrečo, je ta skoro

zdivjal in ostekel vsled jeze ter bi bil siroto raztrgal na tri sto komadov, da se ni rešila s pobegom. Sedaj kralj, ne imajoč listine, ni mogel ne z besedo ne z dejanjem pomagati pobitemu ščenetu, kojemu se je bila storila krivica.

Kaj sedaj? Jezni kralj skliče starešine in svetovalce svoje, s tožnim glasom razodeva prenesrečno nesrečo pak celi mačkinji rod razglasi kot hinavsko in zvijačno pleme ter vsem navzočim in nepričujočim psom zapove neusmiljeno maščevanje in sovražstvo proti mačkam. Vsi svetovalci so takoj zalajali in zatulili, da se je slišalo po celem svetu; navzoči so potem razbežali na vse strani ter svojcem naznanjali, kaj se je bilo zgodilo.

O pognbnem sklepu pesje družbe zvedela je „mačkinja kraljica“. Tota hitro skliče zbor, kjer naznani ostalim mačkam, kakšno sovražstvo je nastalo med njihovim in pesjim plemenom, to pa po hudobnej miši. Mačke zavzame žalost, začnejo mi-javkati ter skleneje zlobno pleme mišje iztrebiti sè zemlje.

To je baje vzrok, da sedaj pes beži za mačko, kedar jo ugleda, ter jo brez milosti raztrga, ako mu sicer ne uteče na kakšen za psa neprihoden kraj. Mačka pa kot „mož-beseda“ po cele ure preži na miš, dokler je naposled ne vjame ter ne poždere brez vsakega usmiljenja. Za tega voljo pa tudi psi nimajo več tako obširne pravice, ker je ne morejo pismeno spričati. M. K.

Smešničar 37. Pruski kralj Friderik II. je strogo iztirjal davke. Nek kmet pride ondi v mesto davkov plačevat. Ko pogleda v dačno knjižico, vidi, da je dača zopet večja in pravi: vselej večja, kam bomo šli po peneze? Davkarski uradnik mu odgovori: „prodaj zrnje, pa jej slamo in boš lahko dačo plačal“. Kmet razžaljen mu odgovori: „vi tudi jejte slamo in dača bo gotovo manjša“, — za kar je takoj moral v luknjo:

Razne stvari.

(*Katol. podp. društvu*) v Celji v pomoč privatni dekliški šoli so darovali: 1) V. č. g. Jakob Mastnak, župnik v Slivnici 5 gld. 2) Po č. g. P. Donatu 5 gld. 3) Č. g. Jožef Kočever, kaplan v Grižah 5 gld. 4) Neimenovan iz Zgornje Hudinje 10 gld. 5) Č. g. profesor Janez Skuhala v Mariboru 4 gld. 6) Č. g. Alojzij Bratuša, kaplan v Slivnici 2 gld. 7) Neimenovan iz Ljubljane 2 gld. Za zidanje šolskega poslopja 2 neimenovana 2 gld. 30 kr. Bog povrni!

(*Nemški zvonik*.) Na zvonik Marijine cerkve v Celji se je pretečeni petek zasadil že križ, ki se kaj lepo blišči daleč na okrog. S križem vred znaša visokost zvonikova 66 metrov.

(*S sekivo ubil*) je posestnik J. Reinisch v Digošab pod Mariborom pijanega zidarja J. Hrovata. Ta je bil še le 23 let star.

(*Pogorelo*) je v Slatini gospodarsko poslopje g. Ogrizeka. Pri tej priliki so se zopet prepričali, da tamošnja brizgalnica ni za nič.

(*Učence vpisavali*) bodo na mariborskej realki dne 13., 14., in 15. sept. t. l.

(*Mestnine v Mariboru*) nabrali so letos uže 8277 fl. Prej je imel g. Girstmajer vse v najem za — 4000 fl. Koliko dobička je toraj dobival?

(*Mariborska hranilnica*) je meseca augusta prejela 126.845 fl., a izplačala 136.353 fl.

(*Dve lepi svečanosti*) obhajali smo pretečeni teden: zlato mešo jubilaanta č. g. dr. Muršeca in 70letnico rojstva Stanko-Vrazovega. Slednje udeležili so se tudi gospodje iz Koroškega: Einspieler, Majar, dr. Nemeč. Hrvatov bilo je 300. Več prihodnjč.

(*Gutenštanjski župan*) nam piše, da sta zadnjič omenjena ovčja tata doma iz srenje Gamsegg, a ne „purgerja“ iz Gutenštajna.

(*Orožanih 6 tolovajev*) zvezalo je posestniku Pišek v Hotinji vasi pri Mariboru po noči hišne dveri in začelo v klet lomiti. K sreči bili so odgnani. Na pobegu je eden tolovaj iz samokresa ustrelil pa ni zadel.

(*Kardinal Jakobini*) bil je v grajščini Faal obiskovan od mnogih gospodov, med temi so mil. knezoškof graški dr. Zwerger, mestni župnik graški prošt Fuchs, kanonik Misija in tajnik kardinala Ledohovskega, monsignor Misziński; čč. gg. Fuchs in Misija obiskala sta tudi romarsko cerkev Device Marije v puščavi!

(*Bistriški župan*) gosp. Formacher je prihitel svojemu prijatelju g. Seidlu v pomoč. Odborniki slov. bistriškega mesta so se usmilili ter prevzeli poroštvo za 3000 fl. posojila; denarjev naštel je trgovec g. Stieger in tako je g. Seidl založiti mogel 5449 fl. pri računu od „kreisamta“ in vrta. Usmiljeni Bistričanje pa slobodno več denarjev pripravijo, ker baje še ni vse v redu pri okrajnem zastopu mariborskem, kakor smemo sklepati iz jamranja dr. Schmidererjevega.

(*V Pekrah nad Mariborom*) opazujejo prav marljivo vremenske premembe, deloma jih bodemo začeli objavljati. Največja toplina na solnci meseca augusta bila je 19° R.

Dražbe. 13. sept. Jožef Porta v Selnici 5973 fl. (14. sept. 3088, 16. sept. 3294 fl.); 15. sept. Tom. Pliberšek v Vojtini, Fr. Goršič v Šalovcih 2600 fl. Jak. Večernik na Sobru 2108 fl.; 17. sept. Jar. Stojnušek 8330 fl. v Rogaci, Jak. Ban 207 fl. v Kozjem, Fr. Šuc v Dolah 2130 fl.; 20. sept. Simon Rojs 1550 fl. v št. Jurijevskem dolu v Slov. goricah.

Loterijne številke:

V Trstu 4. septembra 1880: 52, 47, 88, 80, 61.
V Linci „ „ 18, 43, 42, 15, 7.

Prihodnje srečkanje: 18. septembra 1880.

Organist in mežnar

v vseh cerkvenih zadevah in službah dostojno in izvrstno izurjen prosi č. g. cerkvene predstojnike za primerno orglarsko službo. Več se pozve pri g. učitelji Fr. Kunstiči v Št. Ilji pri Velenji. 1—3

Organist,

kteri je vže 5 let službo organista in mežnarja v občno zadovoljnost opravljal in je zdaj v Ljubljani orglarsko šolo z jako dobrim uspehom izvršil, išče primerne službe. Pripravljen je tudi ob enem službo cerkovnika prevzeti. — Pisma naj se pošljejo uredništvu „Slov. Gosp.“

Štipendija razpisana.

3—3

Okrajni zastop Ormožki razpiše od 19. aug. t. l. štipendijo z 100 fl. a. v. za učiteljskega pripravnika.

Prošnje se vlagajo do 12. septembra 1880 na odbor okrajnega zastopa v Ormoži.

Učenec ali praktikant

nemškega in slovenskega jezika zmožen sprejme se takoj v štacuno s suknom, kurentnim in modnim blagom. Kde, to pové g. J. Leon, na velikem trgu, ob oglu stolne ulice v Mariboru. 1—3

Nagrobne

prodava po jako znižanej ceni

Danijel Rakuš,

trgovec z železjem

v Celji,

v Graškoj ulici.

Križev je mnogo na izbiro. Zriskov ali črtežev pošljemo vsakemu radi brezplačno na dom, ako se za nje oglasi. 8—8